

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 75. Pax Carloviziensis inter Cæsarem & Turcas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

Sec. XVII,
A. C. 1699.

§. LXXV.

*Pax Carlovizienfis inter Cæſarem
& Turcas.*

Germania per nuperas inducias ut-
cunque pacata, Angliæ & Sueciæ
Reges Batavique, ut Cæſarem ad pa-
cem cum Sultano ineundam induce-
rent, nullum non moverunt lapidem;
eapropter a Turcis, qui iteratis cladi-
bus quidem fracti, præ pudore tamen
pacem exorare horrebant, ſollicitati
jam anno priori Legatos ſuos Conſtan-
tinopoli Viennam decrevere, ut ibidem
pro Turcis agerent: In medio victoria-
rum curſu Leopoldo intempeſtiva vide-
batur pacis tractatio; cum tamen ex
adverſa Hispani Regis valetudine vici-
nam mortem, ac inde oriturum abs-
dubio graviffimum bellum proſpiceret,
dubium armorum ſucceſſum certæ paci
poſthabuit. Conveniunt ergo apud
Carlovitzium ignobile in Sirmiis pa-
gum Mediatores, & quidem Cæſaris
nomine Wolfgangus Comes Oettinga-
nus, & Leopoldus Comes Schlikius,
decernebantur a Polono Malachovius
Palatinus Poſnaniensis, a Moſcho Bog-
danovizius, a Venetis Carolus Ruz-
zinus Eques, ab Anglis Guilielmus
Pagettus & denique a Batavis Jacobus
Colye-

*Wagner
Hiſt. Leop.
lib. 10.
Theatr. Eu-
rop. t. 15.
Hiſt. du
Princ, Eug.
tom. 1.*

Sæc. XVII. Golyerius. Legatus a Sultano erat
A. C. 1699. Reis Mehemet Effendi Imperii Otto-
 manici Cancellarius, qui a secretis ha-
 bebat Alexandrum Scarlatum Mauro-
 Cordatum. Prosperi successus omen,
 auguriumque erat Turcarum prompti-
 tudo, qua nondum intellecto Oratorum
 adventu jamjam inducias promulga-
 bant: patefacta hunc in modum pacis
 janua de utriusque partis conditioni-
 bus ac postulatis agi cæptum, ac præ-
 primis Turcæ insperata impudentia
 Transylvaniam repetierunt; rejecta au-
 tem horum petitione acrior erat conten-
 tio de præscribendis Temesiani finibus,
 ubi tamen post diuturnas altercationes
 tandem conventum, ut Cæsari Tran-
 sylvania asseratur & læva ripa Turci-
 cum, dextera Cæsareum dominatum
 circumscribat: postea Cisdanubianus
 Sirmii limes ad Savii & Danubii ostia,
 necnon Croaticus ad Unnam descriptus
 est, & Caminecium cum Podolia &
 Uckrania Polonis assertum: Minus au-
 tem faciles sese Turcæ exhibebant Mo-
 scho Kerezam repetenti, quocirca hic
 insciis ceteris biennii inducias iniit,
 interim Constantinopoli de hac contro-
 versia transacturus: hunc quoque cu-
 neum solvendo inextricabili nodo circa
 Peloponesium limitem adhibuere Ve-
 neti, ita tamen, ut pax a ceteris rata
 non

non haberetur, donec ipsi vel pace vel Sæc. XVII.
 induciis transegissent, postmodum ta- A. C. 1699.
 men data est eis Morea, Leocadia, Ægina, San-Maura,
 cunctaque loca per Dalmatiam usque ad Castellum no-
 vum occupata, Turcis reddito Lepanto. His ita conventis communi assensu vi-
 gesima secunda Januarii dies tanquam hujus negotiationis meta designabatur,
 ac demum composita de Dalmaticis finibus contentione Pax præprimis Cæ-
 sarea ad viginti quinque annos, dein Polonica, ac postremo Veneta a Con-
 ciliatoribus præfata die subscripta est. Ceterum in Religionis Catholicæ bo-
 num nonnulla pariter sancita fuere, & quidem in articulo decimo tertio pacis
 cum Cæsare pactæ conclusum, ut hæc Religio ubicunque antea fuerit culta,
 etiamnum libere exerceretur, & quicquid a Sultanis unquam in gratiam
 Catholicorum vel ex pacto vel edicto indultum fuisset, denuo concessum in-
 telligeretur, proin collapsas Ecclesias sarcire, divinumque cultum sine omni
 vexatione vel tributo etiam Palæstinæ exercere liceret. Eadem libertas pa-
 riter Catholicis asserta est in instru-
 mento pacis inter Polonos, Venetos & Turcas stabilitæ. Hæc denique pax
 Viennæ promulgabatur, non sine in-
 genti omnium lætitia, cujus veluti præ-

Sæc. XVII. præfaga erat Wilhelmina Amalia Joannis Hanoverani Ducis Catholici Filia, ac Regia Josephi I. Romanorum Regis Sponsa, quæ die vigesima quarta Februarii Viennam solemni pompa ingressa erat.

§. LXXVI.

Calvinistarum tumultus in Galliis.

Gottfrid.
Hist. cont.
Chron.

p. 541. l. 13.
Briet. annual. cont.

Adhucdum Ludovicus XIV. Franciæ Rex Hugonotas ab erroris semita ad veritatis viam reducere conatus est, huncque in finem die septima Januarii edictum promulgari jussit, vi cuius omnes, qui e Galliis profugerant, amplissimis pollicitationibus ad reditum sollicitabantur, illis vero, qui adhucdum sectæ suæ immortui in Francia hærebant, indicta triremium poena die undecima Februarii inhibuit, ne Regno excederent: Non pauci tamen reperiebantur, qui aut poenarum metu, aut melioris fortunæ spe fidem Catholicam se amplexos simulabant, clam tamen atque in secretis conventiculis Calvinianæ sectæ exercitiis vacabant: nullibi tamen majore impudentia Deo, Ecclesiæ, ac Principi suo insultarunt, quam Vectiæ inferioris Occidanæ oppido; ad hanc enim urbem nundinarum occasione magno numero confluentes,